

Nr 4.

Av herr **Åkerström**, angående viss ändring i grunderna för statsbidrag till den enskilda väghållningen.

Den sedan 1939 tillämpade Kungl. Maj:ts kungörelse nr 359/1939 angående statsbidrag till enskild väghållning har varit och är av utomordentligt stort värde för dessa enskilda väghållare genom den lättnad i ekonomiskt avseende som härigenom uppnåtts jämväl genom att dessa vägar kunnat hållas i ett mera farbart skick till båtnad för den trafik, ofta av mera allmän karaktär, som de enskilda vägarna måste bära.

Vid tillämpningen av nämnda kungörelse har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen funnit, att municipalsamhällen kunna inträda i väghållares ställe som väghållningsskyldiga och erhålla, där övriga enligt kungörelsen föreskrivna fordringar uppfyllas, statsbidrag till nybyggnad såväl som till underhåll.

Emellertid har sista stycket i § 1 av kungörelsen följande lydelse: »Statsbidrag må ej enligt denna kungörelse utgå till väg inom stad eller samhälle på landet, för vilket stadsplanelagens bestämmelser för stad skola lända till efterrättelse, såvitt angår område, för vilket stadsplan fastställts.» Innebörden av denna bestämmelse blir, att ett municipalsamhälle, som uppbär statsbidrag till vägunderhållet, förlorar detta genom att stadsplan blivit fastställd. Ytterligare ett exempel. Ett område omfattande en eller flera byar ålägges av Kungl. Maj:t att bilda municipalsamhälle. Inom området finnas vägsamfälligheter, som uppbära statsbidrag till det enskilda vägunderhållet. Byggnadsförbud gäller inom området, som i sin tur påskyndar upprättande av stadsplaneförslag för hela eller stora delar av samhället. Efter det stadsplaneförslaget fastställts, upphör statsbidraget till den enskilda väghållningen att utgå för de delar som stadsplanen omfattar. Uppenbart är att invånarna i dessa områden icke kommit i ett ekonomiskt bättre läge genom municipalsamhällsbildningen eller genom tillkomsten av en stadsplan. Enligt min mening tala både rättvisa och billighetsskäl för att municipalsamhällen böra tillerkännas rätt till statsbidrag till den enskilda väghållningen även för områden för vilket stadsplan fastställts.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till nästa års riksdag till sådan ändring av

Kungl. Maj:ts kungörelse nr 359 § 1, sista stycket, att statsbidrag kan utgå för den enskilda väghållningen även för områden för vilket stadsplan blivit fastställd.

Stockholm den 12 januari 1944.

E. Oskar Åkerström.
